

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 95

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 2 februarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
37.	— Ordonanță pentru protecția animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale	1–4
38.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.....	5–16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru protecția animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 pct. VII.7 din Legea nr. 751/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Obiectul prezentei ordonanțe îl constituie reglementarea utilizării animalelor în scop experimental sau în alte scopuri științifice.

Art. 2. — În înțelesul prezentei ordonanțe, următorii termeni se definesc după cum urmează:

a) *animal* — dacă nu există o altă specificație, se înțelege orice animal viu neuman, inclusiv formele larvare autonome și/sau capabile de reproducere, dar excluzând formele fetale sau embrionare;

b) *animale de experiență* — animale folosite sau destinate a fi folosite în scop experimental;

c) *animale crescute* — animale crescute special pentru a fi folosite în scop experimental în laboratoare atestate sau înregistrate de către autoritatea în domeniu;

d) *experiment* — orice folosire experimentală sau altă folosire științifică a unui animal, susceptibilă de a-i cauza acestui animal durere pentru experimente sau în alte scopuri științifice ce pot provoca durere, suferință fizică, spaimă sau anxietate ori care pot să cauzeze vătămări grave ale organismului acestuia, să-i pună viața în pericol sau să determine moartea lui; un experiment

începe în momentul în care un animal este pentru prima oară pregătit pentru folosire și se încheie când nu se mai poate face nici o observație cu privire la acel experiment; eliminarea durerii, suferinței, chinurilor și invalidității prin folosirea cu succes a anesteziei, a analgezicelor sau a altor metode nu plasează folosirea unui animal în afara înțelesului acestei definiții. Prezenta ordonanță nu se aplică practicilor agricole sau veterinare neexperimentale;

e) *autoritate* — autoritatea sau autoritățile publice centrale responsabile cu autorizarea și controlul experimentelor și desemnate cu supravegherea punerii în aplicare a prezentei ordonanțe;

f) *persoană competentă* — orice persoană considerată de autoritatea desemnată ca fiind calificată pentru a îndeplini funcțiile importante menționate în prezenta ordonanță;

g) *biobază/unitate de creștere* — orice unitate în care sunt crescute animale în vederea utilizării lor în scop experimental. Aceste spații trebuie să fie amenajate, total sau parțial închise ori acoperite;

h) *crescătorie* — orice unitate în care animalele sunt crescute în vederea utilizării lor în scopuri experimentale;

i) *unitate furnizoare* — orice unitate care furnizează animale de experiență, cu excepția crescătoriilor;

j) *unitate folositoare* — orice unitate în care animalele sunt folosite în scop experimental;

k) *anesteziat corespunzător* — privarea de sensibilitate prin tehnici de anestezie (locală sau generală), la fel de eficiente ca cele folosite în practica medicală veterinară;

l) *sacrificarea după o metodă umană* — sacrificarea unui animal în condiții de minimă suferință fizică și mentală, în funcție de specie.

Art. 3. — Prevederile prezentei ordonanțe se aplică utilizării animalelor în următoarele tipuri de experimente:

a) obținerea, fabricarea, testarea calității, eficacității și a siguranței medicamentelor, alimentelor și a altor substanțe sau produse pentru:

— evitarea, prevenirea, diagnosticarea sau tratarea unor boli, afecțiuni ori a altor anomalități sau a efectelor acestora asupra omului, animalelor ori plantelor;

— evaluarea, depistarea, reglarea sau modificarea condițiilor fiziologice la om, animale sau plante;

b) protecția mediului natural în interesul sănătății și bunăstării umane și animale.

Art. 4. — Este interzisă folosirea în scop experimental a animalelor sălbatice cuprinse în anexa nr. II la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, la care România a aderat prin Legea nr. 13/1993, în anexa nr. 1 la Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție, la care România a aderat prin Legea nr. 69/1994, în anexele nr. I și II la Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, la care România a aderat prin Legea nr. 13/1998, în anexele nr. 3 și 4 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și a faunei sălbatice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2001, cu excepția cazurilor în care experimentele au ca obiectiv:

a) cercetarea în scopul stabilirii măsurilor adecvate pentru conservarea acestor specii; sau

b) cercetări biomedicale foarte importante, în care speciile respective se dovedesc a fi singurele care corespund acelor scopuri experimentale.

Art. 5. — (1) Prin ordin comun al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului apelor și protecției mediului se stabilesc instrucțiuni privind adăpostirea și îngrijirea animalelor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Orice restricții privind reducerea satisfacerii nevoilor fiziologice și etiologice ale animalelor de experiență trebuie limitate la minimum.

(3) Condițiile de mediu în care animalele de experiență sunt crescute, ținute sau folosite se vor controla zilnic.

(4) Starea de sănătate și de confort a animalelor de experiență va fi observată de o persoană competentă, calificată în prevenirea durerilor sau evitarea suferinței, chinurilor ori invalidităților.

(5) Trebuie să existe planuri de intervenție pentru a se elimina cât mai repede posibil orice deficiență sau suferință descoperită.

CAPITOLUL II

Atribuțiile Agenției Naționale Sanitare Veterinare

Art. 6. — (1) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin Agenția Națională Sanitară Veterinară, reprezintă autoritatea națională competentă în sensul prevederilor prezentei ordonanțe.

(2) Agenția Națională Sanitară Veterinară poate solicita un aviz consultativ privind necesitatea experimentului și a metodelor folosite, experților în domeniul protecției animalelor de experiență.

(3) La Agenția Națională Sanitară Veterinară, în cadrul Direcției de sănătate a animalelor va funcționa un serviciu de protecție a animalelor, iar la nivelul direcțiilor sanitare veterinare județene se va desemna o persoană care va avea ca atribuții de serviciu și protecția animalelor de experiență.

(4) Agenția Națională Sanitară Veterinară are următoarele atribuții:

a) înregistrează și autorizează toate unitățile crescătoare și utilizatoare de animale folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale din țară;

b) elaborează instrucțiuni de aplicare a prezentei ordonanțe privind normele de autorizare și de înregistrare a unităților crescătoare și a unităților folositoare;

c) stabilește normele de avizare și de autorizare a proiectelor de experimente;

d) stabilește normele pentru controlul aplicării prezentei ordonanțe și instrucțiuni specifice și realizează inspecțiile privind protecția animalelor de experiență.

Art. 7. — (1) Experimentele trebuie făcute numai de către persoane competente atestate sau sub directa supraveghere a unei astfel de persoane.

(2) În situația în care există o altă metodă științifică pentru obținerea acelorași rezultate și care nu implică folosirea de animale, experimentul nu va fi autorizat.

(3) Când se stabilește realizarea unui experiment alegerea speciilor va face obiectul unei evaluări atente și, dacă este cazul, va fi explicată Agenției Naționale Sanitare Veterinare. Când se selectează folosirea unui anumit tip de experiment se va ține seama și vor fi preferate experimentele care folosesc un număr minim de animale, cele care implică animale cu sensibilitate neurofiziologică scăzută, care provoacă cea mai slabă durere, suferință sau invaliditate și care conduc la rezultate satisfăcătoare. Experimentele pe animale sălbatice se vor efectua numai în condițiile prevăzute la art. 4.

(4) Toate experimentele trebuie stabilite astfel încât să se evite chinuirea animalelor de experiment, durerile și suferințele nejustificate, în conformitate cu prevederile art. 8 și 9.

CAPITOLUL III

Măsuri de protecție a animalelor folosite în experimente

Art. 8. — (1) Toate experimentele trebuie realizate sub anestezie locală sau generală.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în următoarele cazuri:

a) anestezia este considerată mai traumatizantă pentru animal decât experimentul în sine;

b) anestezia este incompatibilă cu scopul experimentului.

În aceste cazuri trebuie stabilite măsurile legale și administrative corespunzătoare pentru a exista siguranța că experimentul nu se realizează inutil.

(3) Anestezia trebuie efectuată și în cazul unor leziuni serioase ce pot produce durere intensă.

(4) Dacă anestezia nu este posibilă, trebuie folosite analgezice sau alte metode adecvate pentru a limita pe cât posibil durerea, chinurile, suferința și vătămarea animalelor și pentru a se asigura, în orice caz, faptul că animalul nu este supus unor suferințe sau dureri majore.

(5) Dacă această intervenție este compatibilă cu scopul experimentului, un animal anesteziat care suferă dureri considerabile după ce efectul anesteziei a trecut trebuie tratat din timp cu analgezice sau, dacă nu este posibil, trebuie sacrificat imediat printr-o metodă care să nu producă alte suferințe.

Art. 9. — (1) După finalizarea oricărui experiment trebuie să se decidă dacă animalul folosit va fi lăsat în viață sau va fi sacrificat, după o metodă care să nu producă alte suferințe, în cazul în care starea sa de sănătate nu va mai reveni la normal.

(2) Deciziile la care se face referire la alin. (1) vor fi luate de o persoană competentă, de preferință un medic veterinar.

(3) În cazul în care după finalizarea unui experiment:

a) se decide menținerea în viață a animalului, acesta va primi îngrijirile corespunzătoare stării lui de sănătate și va fi ținut sub supraveghere de către un medic veterinar sau o altă persoană competentă, conform condițiilor menționate la art. 5;

b) se decide sacrificarea animalului, aceasta se va face cât mai repede posibil, după o metodă care să nu producă alte suferințe.

Art. 10. — Refolosirea animalelor în experimente se va face cu respectarea prevederilor acestei ordonanțe. Un animal nu va fi folosit decât o singură dată într-un experiment ce produce durere și suferință intense.

Art. 11. — Agenția Națională Sanitară Veterinară, cu avizul Ministerului Apelor și Protecției Mediului, poate aproba punerea în libertate a animalului, dacă acest fapt nu constituie un pericol pentru sănătatea populației sau pentru mediu și cu condiția ca animalului să i se asigure toate condițiile de îngrijire.

Art. 12. — (1) Procedurile de notificare a experimentelor și atestarea persoanelor ce le efectuează vor fi stabilite în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, prin ordin comun al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului apelor și protecției mediului.

(2) Când se preconizează folosirea unui animal în experimente în care va suferi sau ar putea suferi dureri mari care se pot prelunge, experimentul trebuie să aibă autorizație specială, foarte bine justificată. Această autorizație nu va fi eliberată în cazul în care experimentul nu prezintă o importanță majoră pentru nevoile esențiale ale omului sau animalelor.

Art. 13. — (1) Pe baza cererilor de autorizare, a notificărilor și rapoartelor, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor va publica anual informații statistice ce privesc folosirea animalelor în experimente. Acestea vor cuprinde date privind:

a) numărul și tipurile de animale folosite în scopuri experimentale;

b) numărul de animale, pe categoriile selectate, folosite în experimente.

(2) Agenția Națională Sanitară Veterinară trebuie să asigure confidențialitatea informațiilor primite și care pot afecta activitățile comerciale.

Art. 14. — (1) Persoanele care efectuează experimentele sau care participă la acestea, precum și persoanele care asigură îngrijirea animalelor de experiență, inclusiv cele ce asigură supravegherea acestora, vor avea studii și pregătire de specialitate.

(2) Persoanele care efectuează sau supraveghează derularea experimentelor trebuie să fie specializate într-un domeniu științific relevant din punct de vedere al experimentului și să fie capabile să îngrijească animalele de laborator.

CAPITOLUL IV

Unitățile de creștere, de furnizare, de folosire și de organizare a experimentelor

Art. 15. — Crescătorii și unitățile de furnizare a animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale trebuie să fie autorizate și înregistrate de către Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu avizul Ministerului Apelor și Protecției Mediului. Centrele de furnizare pot achiziționa animale numai din crescătorii sau de la alte centre furnizoare, cu condiția ca animalele să nu fi fost ilegal importate sau să reprezinte animale nedomesticite ori fără stăpân, cu excepția cazului în care există acorduri între instituții.

Art. 16. — Autorizațiile și înregistrările prevăzute la art. 15 trebuie să specifice persoana competentă responsabilă din punct de vedere administrativ, astfel încât să se asigure o îngrijire corespunzătoare a animalelor de experiență crescute sau ținute în aceste unități de creștere sau aprovizionare, în conformitate cu prevederile art. 5 și 14.

Art. 17. — (1) Crescătorii și unitățile de furnizare vor înscrie într-un registru special numărul și speciile de animale vândute sau furnizate/expediate, data vânzării sau furnizării/expedierii, numele și adresa destinatarului, numărul și speciile de animale care au murit în aceste unități.

(2) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin ordin al ministrului, va stabili datele ce vor fi cuprinse în registrul menționat la alin. (1) și care vor fi reținute și puse la dispoziția sa de persoana responsabilă din punct de vedere administrativ. Acest registru trebuie păstrat cel puțin 3 ani de la data ultimei înregistrări și trebuie verificat periodic de către inspectorii din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 18. — (1) Câinii, pisicile sau primatele neumane din orice crescătorie, unitate de furnizare sau folosire trebuie marcate individual, înainte de întărcare, prin cea mai puțin dureroasă metodă, cu excepția cazurilor la care face referire alin. (3).

(2) În cazul în care un câine, o pisică sau un primat neuman nemarcat anterior a fost primit pentru prima dată de o unitate după întărcare, se impune marcarea imediată.

(3) În cazurile în care un câine, o pisică sau un primat se transferă de la o unitate la alta înainte de întărcare și nu a putut fi posibilă marcarea acestuia, unitatea primitoare trebuie să păstreze fișa completă a animalului, în care trebuie să fie specificată în mod obligatoriu mama acestuia, până în momentul în care animalul poate fi marcat.

(4) În fiecare unitate trebuie să existe baze de date privind identitatea și originea fiecărui câine, pisică sau primat.

Art. 19. — (1) Unitățile de folosire vor fi autorizate și înregistrate de către Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor. Aceste unități vor dispune de instalații și echipamente specifice pentru speciile de animale folosite și pentru realizarea experimentelor; proiectarea, construcția și modul de funcționare trebuie realizate astfel încât experimentele să se desfășoare cât mai eficient posibil, în sensul obținerii rezultatelor dorite, dar utilizându-se un număr minim de animale care să fie supuse la cât mai puțină durere și suferință.

(2) În fiecare unitate folositoare:

a) se stabilește persoana/persoanele responsabilă/responsabile cu îngrijirea animalelor și funcționarea echipamentelor;

b) se asigură personal calificat corespunzător;

c) se asigură asistența și tratamentul veterinar;

d) se stabilește o persoană competentă, care poate fi un veterinar, responsabilă cu asigurarea bunăstării animalelor.

(3) Cu acordul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, experimentele se pot efectua și în afara unității folositoare.

(4) În unitățile folositoare se vor folosi doar animale provenite din crescătorii sau unități furnizoare, cu excepția situației în care se obține o aprobare generală sau specială din partea Agenției Naționale Sanitare Veterinare.

(5) Nici o aprobare generală obținută în conformitate cu prevederile alin. (4) nu se poate extinde asupra pisicilor și câinilor fără stăpân.

(6) Unitățile folositoare sunt obligate să dețină o bază de date cu animalele folosite, pe care să o prezinte Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor; la solicitarea acestuia, aceasta va cuprinde: numărul și speciile de animale folosite, proveniența lor/furnizorul și data sosirii lor; datele vor fi păstrate cel puțin 3 ani și vor fi verificate periodic de inspectorii Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 20. — În cazul în care unitatea folositoare dispune de un compartiment special de creștere a animalelor, sunt suficiente o singură autorizație și înregistrare.

Art. 21. — (1) În scop experimental pot fi folosite animalele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

(2) Animalele aparținând speciilor prezentate în anexă, ce vor fi folosite în scop experimental, trebuie să fie animale de crescătorie.

Art. 22. — Pentru evitarea repetării inutile a experimentelor ce au același scop, ori de câte ori se consideră oportun, vor fi recunoscute și luate în considerare rezultatele deja obținute în experimentele ce au fost desfășurate în alte state, cu condiția ca procedurile folosite să fie identice sau similare, cu excepția cazurilor în care sunt necesare teste suplimentare pentru protecția sănătății publice.

Art. 23. — Unitățile de furnizare au următoarele obligații:

a) să dispună de autorizare de funcționare atribuită de Agenția Națională Sanitară Veterinară;

b) să dispună de certificat de indemnitate pentru bolile stabilite de Agenția Națională Sanitară Veterinară. Certificatul de indemnitate se reactualizează anual și se retrage imediat în cazul apariției unor boli;

c) să respecte condițiile de adăpostire și de îngrijire a animalelor de experiență;

d) să aibă organizat și să respecte un sistem de carantină la introducerea de loturi noi de animale în unitatea furnizoare, cu respectarea strictă a instrucțiunilor de carantină pentru animale de experiență, elaborate de Agenția Națională Sanitară Veterinară;

e) să țină o evidență precisă a intrării animalelor în unitatea furnizoare, cu menționarea actului de avizare a cumpărării animalelor, a datei intrării în carantină, a evenimentelor pe care le-au parcurs în biobază, a datei livrării și a destinatarului;

f) să accepte controlul inspectorului pentru protecția animalelor și accesul acestuia în orice punct al unității furnizoare, să-i pună la dispoziție toate documentele și evidențele solicitate, să se conformeze recomandărilor convenite în procesele-verbale de constatare întocmite la executarea inspecției și să păstreze un fișier al documentelor de control;

g) să anunțe neîntârziat Agenția Națională Sanitară Veterinară în cazul apariției unei boli în efectivul de animale.

Art. 24. — (1) Unitățile de creștere — biobaze se organizează ca agenți economici sau ca unități aflate în structura unor instituții de cercetare științifică. În acest din urmă caz toate obligațiile și drepturile care revin crescătoriei de animale de experiență sunt asumate de unitatea de cercetare științifică, persoană juridică în a cărei structură se află crescătoria.

(2) Unitățile de creștere au obligația de a respecta instrucțiunile de adăpostire și îngrijire a animalelor de experiență.

(3) Unitățile de creștere a animalelor au obligația de a marca și de a înmatricula animalele de experiență în registrul-inventar și, după caz, în cărțile de rasă ale populațiilor care intră în obiectul lor de activitate. Această măsură nu se aplică animalelor mici — șoareci, șobolani, cobai, hamsteri.

(4) Unitățile de creștere sunt obligate să își asigure serviciile unui medic veterinar responsabil de starea de bine și de sănătate a animalelor din crescătorie. Totodată medicul veterinar are în răspundere respectarea cerințelor de zooigenă și de evitare a stresului din crescătorie și are obligația de a sesiza Agenția Națională Sanitară Veterinară în cazul apariției unei boli în efectivul de animale.

(5) Îngrijirea animalelor se încredințează numai persoanelor care sunt calificate pentru această activitate.

(6) Conducătorul tehnic al unității de creștere va ține evidența loturilor de animale livrate sau transferate pentru lucrări experimentale, a documentației care a însoțit cererea de livrare, a datei de expediere a animalelor și a destinatarului și a modului în care s-a realizat transportul acestora până la destinatar. Se va acorda atenție înregistrării ieșirilor din efectiv din cauză de necesitate, a cauzelor morții sau a metodelor prin care s-au sacrificat animalele, când s-a impus o asemenea măsură.

(7) Se va ține o evidență a animalelor care au revenit în unitatea de creștere după supunerea lor în cadrul unui experiment. În asemenea cazuri se vor menționa felul experimentului și gradul

de expunere a animalelor la durere, suferință sau anxietate în timpul experienței și dacă animalul a devenit sau nu invalid.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 25. — Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 26. — (1) Constituie contravenție în sensul prezentei ordonanțe următoarele fapte:

a) cauzarea de durere, suferință, anxietate sau invaliditate săvârșită de către folositor în afara obligațiilor asumate de acesta la avizarea experimentelor;

b) încălcarea prevederilor instrucțiunilor pentru adăpostirea și îngrijirea animalelor de experiență, aprobate prin ordin comun al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului apelor și protecției mediului;

c) livrarea animalelor nemarcate sau neînmatriculate și fără certificat sanitar-veterinar.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 25.000.000 lei.

(3) În cazul repetării săvârșirii contravenției în termen de un an de la data constatării contravenției anterioare, pe lângă amendă se aplică și sancțiunea anulării autorizației de exercitare a activității de creștere, furnizare și folosire a animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale.

(4) Cuantumul amenzilor contravenționale se actualizează anual prin hotărâre a Guvernului.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către inspectorii pentru protecția animalelor din cadrul instituțiilor abilitate, respectiv Agenția Națională Sanitară Veterinară și unitățile din subordine, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

(6) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 27. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va elabora norme sanitare veterinare de aplicare a prezentei ordonanțe, care vor fi aprobate prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 28. — Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul Apelor și Protecției Mediului sunt autoritățile centrale responsabile cu punerea în aplicare a prevederilor acestei ordonanțe.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul apelor și protecției mediului,

Ioan Jelev,

secretar de stat

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Ovidiu Natea,

secretar de stat

București, 30 ianuarie 2002.

Nr. 37.

Animale care pot fi folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale

1. Șoarece
2. Șobolan
3. Porc de Guineea
4. Hamster auriu
5. Iepure
6. Primat neuman
7. Câine
8. Pisică
9. Prepeliță

- *Mus musculus*
- *Rattus norvegicus*
- *Cavia porcellus*
- *Mesocricetus auratus*
- *Oryctolagus cuniculus*
- *Canis familiaris*
- *Felis catus*
- *Coturnix coturnix*

ANEXĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 pct. III.4 din Legea nr. 751/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta lege se aplică oricăreia dintre următoarele categorii de comercianți, aflați în insolvență și care vor fi denumiți în continuare *debitori*:

a) societățile comerciale;

b) cooperativele de consum și cooperativele meșteșugărești — denumite în continuare *organizații cooperatiste* —, precum și asociațiile teritoriale ale cooperativele de consum și meșteșugărești; și

c) persoanele fizice, acționând individual sau în asociații familiale.

(2) Prin *insolvență* se înțelege acea stare a patrimoniului debitorului, caracterizată prin incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu sumele de bani disponibile.“

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Scopul legii este instituirea unei proceduri pentru acoperirea pasivului debitorului, în insolvență, fie prin reorganizarea comerciantului și a activității acestuia sau prin lichidarea unor bunuri din averea lui până la stingerea pasivului, fie prin faliment.“

3. Alineatul (5) al articolului 4 se abrogă.

4. Titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„*Organele care aplică procedura reorganizării judiciare și a falimentului*“

5. După articolul 6 se introduce articolul 6¹ cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — (1) Citarea părților, precum și comunicarea sau notificarea oricărui alt act de procedură se fac, de regulă, în condițiile prevăzute la art. 85—94 din Codul de procedură civilă.

(2) Prin excepție, îndeplinirea actelor menționate la alin. (1) se va face prin publicitate, în condițiile art. 95 din Codul de procedură civilă, în cazuri extraordinare sau în cazul convocării adunării creditorilor, dacă există un număr extrem de ridicat de creditori.

(3) Fac excepție de la aplicarea alin. (2) citarea, precum și comunicarea sau notificarea oricărui alt act de procedură creditorilor bugetari și oricărui titular de creanțe a căror valoare depășește 5% din valoarea totală a creanțelor împotriva averii debitorului, care se realizează întotdeauna în condițiile prevăzute la alin. (1).“

6. Alineatele (2) și (3) ale articolului 7 vor avea următorul cuprins:

„(2) Recursul va fi judecat în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, hotărârile judecătorului-sindic, cu excepția celei de respingere a contestației debitorului — făcută în temeiul art. 31 alin. (5) — și a celei prin care se decide intrarea în faliment — pronunțată în condițiile art. 77 —, nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.“

7. Litera i) a articolului 10 va avea următorul cuprins:

„i) soluționarea obiecțiilor la rapoartele trimestriale și la cel final ale administratorului sau ale lichidatorului;“

8. La articolul 10, după litera i) se introduce litera i¹) cu următorul cuprins:

„i¹) autentificarea actelor juridice încheiate de lichidator, pentru a căror validitate este necesară forma autentică;“

9. La articolul 10, după alineatul (1) se introduc alineatele (2) și (3) cu următorul cuprins:

„(2) Dacă examinarea chestiunilor supuse deliberării în ședințele prezidate de judecătorul-sindic nu se poate finaliza într-o singură zi, deliberarea va continua de drept în prima zi lucrătoare următoare fără o nouă înștiințare, procedându-se astfel în continuare până la rezolvarea tuturor chestiunilor.

(3) Procesul-verbal al ședințelor menționate la alin. (2) va fi semnat de judecătorul-sindic și de grefier și va cuprinde în rezumat dezbaterile ținute, votul creditorilor pentru fiecare chestiune și deciziile adoptate.“

10. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. În condițiile legii, ele vor putea fi atacate cu recurs.“

11. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Prima ședință a adunării creditorilor va fi convocată și prezidată de judecătorul-sindic, iar celelalte, de către administrator sau lichidator, dacă legea sau judecătorul-sindic nu dispune altfel.

(2) Creditorii cunoscuți vor fi convocați de administrator sau de lichidator în cazurile prevăzute de lege și ori de câte ori va fi necesar.

(3) Adunarea creditorilor va fi convocată și la cererea creditorilor deținând creanțe în valoare de cel puțin 30% din valoarea totală a acestora.“

12. După articolul 13 se introduce articolul 13¹ cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — (1) Convocarea creditorilor va trebui să cuprindă ordinea de zi a ședinței.

(2) Orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepția cazului în care la ședință participă titularii tuturor creanțelor.

(3) Creditorii pot fi reprezentați în adunare prin împuterniciți, pentru fiecare adunare, cu procură specială și legalizată sau, în cazul creditorilor bugetari și al celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

(4) Nu se va ține seama de declarațiile scrise trimise de creditori, cu excepția cazurilor în care legea admite votul prin adeziune.

(5) La ședințele adunării creditorilor vor participa un grefier, desemnat de judecătorul-sindic, debitorul și 2 delegați ai salariaților acestuia, votând pentru creanțele reprezentând salariile și alte drepturi bănești.

(6) De asemenea, la adunarea creditorilor va putea participa un reprezentant al camerei de comerț și industrie teritoriale sau, după caz, al asociației cooperatiste teritoriale, respectiv naționale.

(7) Dacă examinarea chestiunilor supuse deliberării creditorilor nu se poate finaliza într-o singură zi, deliberarea va continua de drept în prima zi lucrătoare următoare, fără o nouă înștiințare, procedându-se astfel în continuare până la rezolvarea tuturor chestiunilor.

(8) Procesul-verbal al adunării creditorilor va fi semnat de președintele ședinței și de grefier și va cuprinde în rezumat dezbaterile ținute, votul creditorilor pentru fiecare chestiune și deciziile adoptate.“

13. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) În cadrul ședințelor adunării creditorilor aceștia vor putea desemna un comitet al creditorilor și vor avea dreptul să analizeze situația debitorului, rapoartele întocmite de comitetul creditorilor, măsurile luate de administrator sau de lichidator și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri.

(2) Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele vor avea loc în prezența titularilor de creanțe

însușind cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor împotriva averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul titularilor unei majorități, prin valoare, a creanțelor prezente.

(3) Calculul valorii totale a creanțelor, prevăzută la alin. (2), împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la următoarele criterii:

a) la prima adunare a creditorilor și ulterior, până la afișarea tabelului preliminar al creanțelor, astfel cum reiese din lista tuturor creanțelor pentru care au fost depuse cereri de admitere până la expirarea termenului prevăzut la art. 58² alin. (1) lit. b);

b) ulterior afișării tabelului preliminar și până la afișarea tabelului definitiv, astfel cum reiese din tabelul preliminar;

c) ulterior afișării tabelului definitiv și până la confirmarea unui plan de reorganizare, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului definitiv;

d) ulterior confirmării planului de reorganizare și până la afișarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din planul de reorganizare confirmat; și

e) ulterior afișării tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul acestuia.

(4) Planul de reorganizare va fi supus votului adunării creditorilor, în condițiile stabilite la art. 67.⁴

14. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Judecătorul-sindic va desemna, dacă este necesar, în raport cu proporțiile cazului, un comitet format din 3—7 dintre creditorii cu creanțele garantate și chirografare cele mai mari, prin valoare, înscrșiși în lista prevăzută la art. 26, art. 32, respectiv art. 33.

(2) Atunci când există creanțe izvorâte din obligații bugetare, din comitetul creditorilor va face parte obligatoriu câte un reprezentant al titularilor creanțelor bugetare respective.

(3) Desemnarea se va face fie prin hotărârea de deschidere a procedurii, fie după prezentarea sau întocmirea listei de creditori, dacă lista nu este disponibilă la data deschiderii procedurii.

(4) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor aceștia vor putea alege un comitet format din 3—7 creditori dintre cei cu creanțe garantate și cei chirografari, care se oferă voluntar, cu respectarea dispozițiilor alin. (2); comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(5) Dacă nu se va obține majoritatea necesară, judecătorul-sindic va putea desemna comitetul potrivit criteriilor alin. (1) și cu respectarea dispozițiilor alin. (2), sau va putea menține comitetul desemnat anterior.

(6) În cursul activității sale judecătorul-sindic va putea cere asistența comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia.“

15. Alineatul (1) al articolului 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Comitetul creditorilor face parte dintre cei îndreptățiți ca, atunci când debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare în condițiile art. 26, respectiv art. 32, ori nu a fost propus de debitor sau nu a fost confirmat un plan de reorganizare, să ceară judecătorului-sindic să ridice debitorului dreptul de administrare.“

16. După secțiunea a 3-a din capitolul II „Organele care aplică procedura reorganizării judiciare și a falimentului“ se introduce secțiunea a 3¹-a, „Adunarea generală a asociațiilor/acționarilor. Comitetul asociațiilor/acționarilor“, conținând articolele 16¹—16⁴ cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. — (1) Pe perioada desfășurării procedurii prevăzute de prezenta lege adunarea generală a asociațiilor/acționarilor va fi convocată ori de câte ori se va considera necesar și va fi prezidată de administrator sau lichidator, dacă legea ori judecătorul-sindic nu dispune altfel.

(2) Adunarea generală a asociațiilor/acționarilor va fi convocată și la cererea asociațiilor/acționarilor reprezentând cel puțin 10% din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel.

(3) Asociațiilor/acționarilor li se va notifica, în condițiile legii, în mod obligatoriu:

a) hotărârea de deschidere a procedurii;

b) propunerea de îndeplinire a unor acte, operațiuni și plăți care depășesc condițiile obișnuite de exercitare a activității curente;

c) solicitarea de intrare în faliment, precum și hotărârea judecătorului-sindic de intrare în faliment a debitorului;

d) propunerea de vânzare în bloc sau de vânzare a imobilelor;

e) raportul final și bilanțul general, întocmite de lichidator;

f) hotărârea de închidere a procedurii.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b), c), d) și e) asociații/acționarii vor putea formula obiecții în condițiile stabilite de lege, dar nu vor participa la exercitarea votului pentru aprobarea măsurilor respective, dacă un astfel de vot este prevăzut de lege.

Art. 16². — (1) În cadrul ședințelor adunării generale a asociațiilor/acționarilor aceștia vor putea desemna, pe cheltuiala lor, un comitet al asociațiilor/acționarilor și vor avea dreptul să analizeze situația debitorului, rapoartele întocmite de comitetul asociațiilor/acționarilor, măsurile luate de administrator sau de lichidator și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri.

(2) Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele vor avea loc în prezența asociațiilor/acționarilor reprezentând cel puțin jumătate din capitalul social, iar deciziile se adoptă cu votul unui număr de asociații/acționari reprezentând cel puțin o treime din capitalul social.

Art. 16³. — (1) Judecătorul-sindic va putea desemna, dacă consideră necesar, în raport cu circumstanțele cazului, un comitet format din 3—7 dintre asociații/acționarii titulari de părți sociale/acțiuni cele mai mari, prin valoare.

(2) Desemnarea se va putea face fie prin hotărârea de deschidere a procedurii, fie ulterior.

(3) În cadrul primei ședințe a adunării generale a asociațiilor/acționarilor sau ulterior aceștia vor putea alege, pe cheltuiala lor, un comitet format din 3—7 dintre asociații/acționari, care se oferă voluntar; comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(4) În cursul activității sale judecătorul-sindic va putea cere asistența comitetului asociațiilor/acționarilor sau a unui delegat al acestuia.

Art. 16⁴. — Comitetul asociațiilor/acționarilor poate îndeplini următoarele atribuții:

a) propunerea de desemnare a unui administrator;

b) consultarea cu administratorul sau lichidatorul cu privire la desfășurarea și administrarea procedurii;

c) examinarea actelor săvârșite de debitor, administrator sau lichidator, a activității și situației financiare ale debitorului, precum și a posibilității de continuare a activității acestuia;

d) participarea și acordarea de asistență la formularea și negocierea unui plan de reorganizare, precum și informarea și consilierea asociațiilor/acționarilor cu privire la conținutul oricărui alt plan propus;

e) efectuarea oricăror alte activități necesare pentru protejarea intereselor asociațiilor/acționarilor.“

17. Alineatele (1) și (5) ale articolului 17 vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator — persoană fizică sau societate comercială —, stabilindu-i și remunerația, indiferent dacă, prin hotărârea de deschidere a procedurii sau ulterior, judecătorul-sindic desemnase un administrator.

(5) Dacă creditorii nu decid desemnarea unui administrator, judecătorul-sindic poate dispune, în aceeași zi, printr-o încheiere, desemnarea unui administrator, dacă nu fusese desemnat de acesta un administrator prin hotărârea de deschidere a procedurii sau ulterior.“

18. La articolul 17, după alineatul (4) se introduc alineatele (4¹) și (4²) cu următorul cuprins:

„(4¹) Nu poate fi desemnat administrator sau lichidator persoana fizică care nu poate fi fondator, administrator, director, cenzor sau reprezentant al unei societăți comerciale, potrivit art. 6 alin. (2) și art. 135 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare.

(4²) În situațiile prevăzute la art. 145 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările ulterioare, administratorul/lichidatorul are obligația de abținere. În cazul neconformării, persoana interesată poate iniția procedura recuzării, conform dispozițiilor

Codului de procedură civilă, care se aplică în mod corespunzător.“

19. Litera a) a articolului 18 va avea următorul cuprins:

„a) examinarea activității debitorului în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, precum și asupra posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea și supunerea aceluși raport judecătorului-sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea administratorului;“

20. La articolul 18, după litera a) se introduc literele a¹) și a²) cu următorul cuprins:

„a¹) întocmirea actelor prevăzute la art. 26 alin. (1), în cazul în care debitorul nu și-a îndeplinit obligația respectivă înăuntrul termenelor legale, precum și verificarea, corectarea și completarea informațiilor cuprinse în actele respective, când acestea au fost prezentate de debitor;

a²) elaborarea planului de reorganizare a activității debitorului, în funcție de cuprinsul raportului menționat la lit. a) și în condițiile și termenele prevăzute la art. 59;“

21. La articolul 18, după litera e) se introduce litera e¹) cu următorul cuprins:

„e¹) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;“

22. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Debitorul și oricare dintre creditori, precum și oricare altă persoană interesată pot face contestație împotriva măsurilor luate de administrator.

(2) Contestația trebuie să fie înregistrată în termen de 10 zile de la data la care măsura a fost comunicată persoanelor prevăzute la alin. (1).

(3) Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 15 zile de la înregistrarea ei, în Camera de consiliu, cu citarea contestatorului și administratorului și putând, dacă va considera necesar, să suspende executarea măsurii contestate.“

23. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) În orice stadiu al procedurii, pentru motive temeinice — dol sau culpă gravă — și în condițiile stabilite pentru desemnarea administratorului, judecătorul-sindic îl poate înlocui prin încheiere.

(2) În exercitarea atribuției de control prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. c) judecătorul-sindic poate desființa măsurile ilegale luate de administrator, chiar dacă nu au fost contestate, putând, dacă va considera necesar, să citeze în Camera de consiliu administratorul și persoanele interesate.“

24. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator, aplicându-se, în mod corespunzător, art. 17, 19, 20, 21 și art. 69 alin. (4).

(2) Atribuțiile administratorului încetează la momentul stabilirii atribuțiilor lichidatorului de către judecătorul-sindic.

(3) Poate fi desemnat lichidator și administratorul desemnat anterior.“

25. Litera a) a articolului 23 va avea următorul cuprins:

„a) examinarea activității debitorului în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea aceluși raport judecătorului-sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea lichidatorului, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administrator;“

26. După articolul 23 se introduce articolul 23¹ cu următorul cuprins:

„Art. 23¹. — (1) Actele încheiate de lichidator, pentru a căror validitate este necesară forma autentică, vor fi supuse autentificării judecătorului-sindic.

(2) Judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de autentificare, în baza căreia actul va putea fi înscris în registrele de publicitate.“

27. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus

dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 30 de zile de la apariția stării de insolvență.

(2) Va putea să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi și debitorul în cazul căruia apariția stării de insolvență este iminentă.

(3) Cererile persoanelor juridice vor fi semnate de persoanele care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de a le reprezenta.

(4) Introducerea prematură, cu rea-credință sau tardivă de către debitor a unei cereri de deschidere a procedurii atrage răspunderea patrimonială a debitorului persoană fizică sau a reprezentanților statuarii ai persoanelor juridice debitoare, pentru prejudiciile pricinuite.“

28. Literele b) și f) ale alineatului (1) al articolului 26 vor avea următorul cuprins:

„b) o listă completă a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile și băncile prin care debitorul își rulează fondurile; pentru bunurile grevate se vor menționa datele din registrele de publicitate;

f) o declarație prin care debitorul își arată intenția de intrare în faliment sau de reorganizare conform unui plan, prin restructurarea activității sau prin lichidarea, în tot sau în parte, a averii, în vederea stingerii datoriilor sale; dacă această declarație nu va fi depusă până la expirarea termenului stabilit la alin. (2), se prezumă, până la proba contrarie, că debitorul este de acord cu începerea falimentului;“

29. La alineatul (1) al articolului 26, după litera f) se introduce litera g) cu următorul cuprins:

„g) o declarație pe propria răspundere sau un certificat de la oficiul registrului comerțului în a cărui rază teritorială se află domiciliul profesional/sediul social, din care să rezulte dacă a mai fost supus procedurii prevăzute de prezenta lege într-un interval de 5 ani anterior formulării cererii introductive.“

30. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Orice creditor care are o creanță certă, lichidă și exigibilă poate introduce la tribunal o cerere împotriva unui debitor care, timp de cel puțin 30 de zile, a încetat plățile, în următoarele condiții:

a) dacă creanța izvorăște din raporturi de muncă sau raporturi obligaționale civile, creanța trebuie să aibă un quantum superior valorii însumate a 6 salarii medii pe economie, stabilite în condițiile legii și calculate la data formulării cererii introductive;

b) în celelalte cazuri creanța trebuie să aibă un quantum superior echivalentului în lei al sumei de 5.000 euro, calculat la data formulării cererii introductive;

c) în cazul unui creditor care deține creanțe din ambele categorii menționate la lit. a) și b), quantumul total al creanțelor trebuie să fie superior valorii însumate a 6 salarii medii pe economie, stabilite în condițiile legii și calculate la data formulării cererii introductive.

(2) Simplul refuz al unor plăți, în baza unor excepții pe care debitorul le socotește, cu bună-credință, întemeiate, nu constituie o dovadă a stării de insolvență.

(3) Camerele de comerț și industrie teritoriale și asociațiile cooperatiste teritoriale, respectiv națională, vor putea introduce cerere împotriva debitorului care, potrivit datelor de care acestea dispun, se află într-o situație notorie de insolvență.“

31. Secțiunea a 2-a din capitolul III „Procedura“ se va intitula „Deschiderea procedurii și efectele deschiderii procedurii“.

32. Alineatele (1)–(7) ale articolului 31 vor avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Dacă cererea debitorului corespunde condițiilor stabilite la art. 25, 26 și 28, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii, pe care o va notifica în condițiile art. 58¹. În cazul în care creditorii se opun deschiderii procedurii în termen de 25 de zile de la emiterea notificării, judecătorul-sindic îi va cita, împreună cu debitorul, la o ședință în urma căreia va soluționa, deodată, printr-o încheiere, toate opozițiile.

(2) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorilor, camerei de comerț și industrie teritoriale sau, după caz, asociației cooperatiste teritoriale, respectiv națională, judecătorul-

sindic va comunica cererea, în copie, debitorului și va dispune afișarea unei copii la ușa instanței.

(3) Dacă, în termen de 5 zile de la primirea copiei, debitorul contestă că ar fi în stare de insolvență, în condițiile stabilite la art. 29, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, o ședință la care vor fi citați creditorii care au introdus cererea, debitorul, camera de comerț și industrie teritorială, respectiv asociația cooperatistă teritorială sau, după caz, națională.

(4) La cererea debitorului, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic îi poate obliga pe creditorii care au introdus cererea să consemneze, în termen de maximum 30 de zile, la o bancă, o cautiune de cel mult 30% din valoarea creanțelor. Cauțiunea va fi restituită creditorilor, dacă cererea lor va fi admisă. Dacă cererea va fi respinsă, cautiunea poate fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitor. Dacă cautiunea nu este consemnată în termen, cererea introductivă va fi respinsă.

(5) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, îi va respinge contestația și va deschide procedura printr-o sentință.

(6) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul nu este în stare de insolvență, respinge cererea creditorilor și dispune ca sentința să fie afișată la ușa instanței. În cazul respingerii cererii, aceasta va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei.

(7) Dacă debitorul nu contestă în termenul prevăzut la alin. (3) că ar fi în stare de insolvență, judecătorul-sindic va da o sentință de deschidere a procedurii.

33. Alineatul (8) al articolului 31 se abrogă.

34. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) În termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, potrivit art. 31 alin. (5) sau (7), debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei actele și informațiile prevăzute la art. 26 alin. (1).

(2) Nerespectarea fără motive întemeiate a dispoziției prevăzute la alin. (1) se sancționează cu o amendă civilă de 2.000.000 lei pe zi de întârziere, amendă care va fi aplicată persoanelor care îl reprezintă legal pe debitor.“

35. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Dacă debitorul nu a prezentat informațiile cerute la art. 26 alin. (1) lit. b)—d) și g) sau le-a prezentat în mod necorespunzător, judecătorul-sindic sau, după caz, administratorul poate, pe cheltuiala averii debitorului, să angajeze un expert contabil care, folosind bilanțul, registrele contabile și documentele contabile și extracontabile ale debitorului, să le întocmească sau, după caz, să le corecteze, cu maximă urgență.“

36. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Prin hotărârea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va desemna, dacă este necesar pentru protejarea intereselor creditorilor și/sau asociațiilor/acționarilor, un administrator, stabilindu-i atribuțiile, potrivit art. 18, precum și remunerația.

(2) Judecătorul-sindic va desemna din oficiu un administrator dacă debitorul își declară intenția de intrare în faliment ori nu își declară intenția de reorganizare, în condițiile art. 26, respectiv art. 32.

(3) Desemnarea de către judecătorul-sindic a unui administrator va putea fi făcută și ulterior deschiderii procedurii, din oficiu sau la solicitarea oricărei părți interesate, chiar dacă debitorul și-a declarat intenția de reorganizare în condițiile art. 26, respectiv art. 32.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (3), la aprecierea oportunității desemnării unui administrator, judecătorul-sindic se va sprijini și pe existența unor indicii vizând existența unor fraude, manopere dolozive sau incompetența ori vădit greșita conducere a afacerilor debitorului de către organele de conducere ale acestuia.“

37. După articolul 35 se introduce articolul 35¹ cu următorul cuprins:

„Art. 35¹. — (1) Creditorul titular al unei creanțe garantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă, ori drept de retenție, de orice fel, poate solicita judecătorului-sindic ridicarea suspendării menționate la art. 35 cu privire la creanța sa în una dintre următoarele situații:

A. a) atunci când valoarea obiectului garanției este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și părților de creanțe garantate cu acel obiect; și

b) obiectul garanției nu prezintă o importanță vitală pentru reușita unei reorganizări care, în cazul concret, ar avea șanse efective de realizare;

B. atunci când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, datorită:

— diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

— diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;

— lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieririi sau deteriorării.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. B judecătorul-sindic va putea respinge cererea de ridicare a suspendării formulate de creditor, dacă administratorul/debitorul propune, în schimb, adoptarea uneia sau mai multor măsuri menite a oferi o protecție corespunzătoare creanței garantate a creditorului, precum:

a) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului, pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

b) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului, pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel și, respectiv, pentru reducerea capitalului creanței sub cota de diminuare a valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

c) noviația obligației de garanție prin constituirea unei garanții suplimentare, reale sau personale, ori prin substituirea obiectului garanției cu un alt obiect.

(3) Reclamantul într-o cerere de ridicare a suspendării trebuie să facă dovada faptului prevăzut la alin. (1) lit. A. a), rămânând debitorului/administratorului sau altei părți interesate sarcina producerii dovezii contrare și, respectiv, a celorlalte elemente.“

38. Articolul 37 va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior deschiderii procedurii și negarantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă, ori drept de retenție, de orice fel, sau părților negarantate din creanțele garantate cu astfel de garanții, de la data deschiderii procedurii, în afară de cazul în care, prin programul de plată a creanțelor cuprins în planul de reorganizare, se derogă de la prevederile de mai sus.“

39. La articolul 39, după alineatul (1) se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) Nerespectarea fără motive întemeiate a dispoziției prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amenda prevăzută de art. 32 alin. (2).“

40. După articolul 39 se introduce articolul 39¹ cu următorul cuprins:

„Art. 39¹. — (1) După rămânerea irevocabilă a hotărârii de deschidere a procedurii, toate actele și corespondența emise de debitor, administrator sau lichidator vor cuprinde, în mod obligatoriu și cu caractere vizibile, în limbile română, engleză și franceză, mențiunea «în insolvență».

(2) După intrarea în reorganizare judiciară sau faliment, actele și corespondența vor purta, în condițiile menționate la alin. (1), mențiunea «în reorganizare judiciară» sau, după caz «în faliment».

(3) Prejudiciile suferite de terții de bună-credință, ca urmare a nerespectării obligației menționate la alin. (1) și (2), vor fi reparate în mod exclusiv de persoanele care au încheiat actele ca reprezentanți legali ai debitorului, fără a fi atinsă averea debitorului.“

41. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) În afară de cazurile prevăzute de prezenta lege sau de cele autorizate de judecătorul-sindic, toate actele, operațiunile și plățile prestate de debitor, ulterior deschiderii procedurii, sunt nule față de masa creditorilor.

(2) Debitorul și/sau, după caz, administratorul sunt obligați să întocmească și să păstreze regulat o listă cuprinzând toate actele și operațiunile încheiate după deschiderea procedurii, cu precizarea naturii și valorii acestora și a datelor de identificare ale cocontractanților.“

42. După articolul 40 se introduc articolele 40¹ – 40⁴ cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. — (1) Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare — constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea —, dacă acesta nu și-a declarat, în condițiile art. 26 alin. (1) lit. f) sau, după caz, art. 32 alin. (1), intenția de reorganizare.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile și bunurilor pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului o dată cu desemnarea unui administrator, indicând totodată și condițiile de exercitare a acestuia.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.

(5) Creditorii, comitetul creditorilor, comitetul asociaților/acționarilor, camera de comerț și industrie teritorială sau, după caz, asociația cooperatistă teritorială, respectiv națională, poate oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, având ca justificare pierderile continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(6) Judecătorul-sindic va examina în termen de 15 zile o astfel de cerere, într-o ședință la care vor fi citați debitorul, creditorii, administratorul, comitetul creditorilor, comitetul asociaților/acționarilor și camera de comerț și industrie teritorială sau, după caz, asociația cooperatistă teritorială, respectiv națională.

Art. 40². — (1) Judecătorul-sindic sau administratorul/lichidatorul va trebui să notifice ridicarea dreptului de administrare al debitorului, cât mai curând posibil, oficiilor poștale, stațiilor de cale ferată, antrepozitelor, depozitelor portuare și altor locuri de înmagazinare din circumscripția în care debitorul are domiciliul profesional/sediul social ori filiale sau sucursale și să le ceară să îi fie predată corespondența comercială a debitorului și orice alte comunicări trimise acestuia.

(2) Neîndeplinirea, fără motive temeinice, a obligațiilor menționate la alin. (1) se sancționează cu amendă judiciară de la 2.000.000 lei la 5.000.000 lei.

(3) Judecătorul-sindic va da dispoziții tuturor băncilor la care debitorul are disponibil în conturi să nu dispună de acestea fără un ordin al său sau al administratorului/lichidatorului.

(4) Încălcarea dispozițiilor judecătorului-sindic, menționate la alin. (3), atrage răspunderea băncilor pentru prejudiciul creat, precum și o amendă judiciară de la 4.000.000 lei la 10.000.000 lei.

Art. 40³. — (1) Pe perioada în care debitorul sau/și administratorul exercită dreptul de administrare, acesta poate îndeplini orice acte și operațiuni — inclusiv utilizarea, vânzarea și închirierea de bunuri — și poate efectua plăți, dacă toate acestea se încadrează în condițiile obișnuite de exercitare a activității curente.

(2) Actele, operațiunile și plățile care depășesc condițiile menționate la alin. (1) vor putea fi autorizate de judecătorul-sindic; acesta va convoca o ședință în termen de maximum 30 de zile de la data primirii cererii, înștiințându-i pe creditorii despre posibilitatea de a depune contestații motivate cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.

(3) În cadrul ședinței prevăzute la alin. (2) judecătorul-sindic va soluționa toate contestațiile și va decide, prin încheiere, asupra cererii formulate de debitor/administrator.

(4) În cazul propunerilor de înstrăinare a bunurilor din averea debitorului grevate de garanții, se va ține seama de prevederile art. 35¹ referitoare la acordarea unei protecții corespunzătoare creanței garantate.

Art. 40⁴. — Dacă la data deschiderii procedurii un act juridic nu devenise opozabil terților, înscrierile, transcrierile, intabulările și orice alte formalități specifice necesare acestui scop, efectuate după data deschiderii procedurii, sunt fără efect față de masa creditorilor, cu excepția cazului în care cererea sau sesizarea, legal formulată, a fost primită de instanța, autoritatea sau instituția competentă cel mai târziu în ziua premergătoare hotărârii de deschidere a procedurii.“

43. La alineatul (1) al articolului 45, după litera e) se introduce litera f) cu următorul cuprins:

„f) plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii.“

44. La articolul 48, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Tertul dobânditor cu titlu gratuit de bună-credință va restitui bunurile în starea în care se găsesc, iar în lipsa acestora, va restitui diferența de valoare cu care s-a îmbogățit. În caz de re-credință, tertul va restitui, în toate cazurile, întreaga valoare, precum și fructele percepute.“

45. Articolul 49 va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — (1) Administratorul, lichidatorul sau comitetul creditorilor va putea intenta acțiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor numai dacă subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului și cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că transferul inițial este susceptibil de a fi anulat.

(2) În cazul în care subdobânditorul este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv al debitorului, se prezumă relativ că acesta a cunoscut împrejurarea menționată la alin. (1).“

46. Articolul 53 va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — Dacă debitorul este parte într-un contract prevăzând transferul anumitor mărfuri, titluri reprezentative ale mărfurilor sau active financiare, cotate pe o piață reglementată de mărfuri, servicii și instrumente financiare derivate, la o anumită dată sau într-o perioadă determinată de timp, și scadența cade sau perioada se termină după data deschiderii procedurii, diferența dintre prețul de cumpărare și prețul cotelat, la data menționată mai sus, pe piața reglementată respectivă sau pe piețele locului de livrare ori, dacă nu poate fi stabilit locul, la cea mai apropiată piață reglementată, va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă aceasta este creditoare, și va fi înscrisă în tabelul de creanțe, dacă este o obligație a averii debitorului.“

47. După secțiunea a 3-a din capitolul III „Procedura“ se introduce secțiunea a 3¹-a, „Primele măsuri“, conținând articolele 58¹–58¹⁶ cu următorul cuprins:

„Art. 58¹. — (1) În urma deschiderii procedurii, judecătorul-sindic sau, după caz, administratorul va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor în conformitate cu art. 26 sau art. 32 ori, după caz, întocmită în condițiile art. 33, debitorului și oficiului registrului comerțului unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii.

(2) Dacă creditorii cu sediul sau cu domiciliul în străinătate au reprezentanți în țară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) se va publica totodată, pe cheltuiala averii debitorului, într-un ziar de largă circulație.

Art. 58². — (1) Notificarea va cuprinde:

a) termenul limită de depunere, de către creditorii, a opozițiilor la hotărârea de deschidere a procedurii, pronunțată ca urmare a cererii formulate de debitor, în condițiile art. 31 alin. (1), precum și termenul de soluționare a opozițiilor, care nu va depăși 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 60 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanțelor, întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar al creanțelor, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. b);

d) termenul de definitivare a tabelului creanțelor, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. c);

e) locul, data și ora primei ședințe a adunării creditorilor.

(2) Ședința de întrunire a adunării creditorilor va fi convocată la un termen situat în primele 10 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) lit. b).

(3) În funcție de circumstanțele cauzei și pentru motive temeinice — cum ar fi numărul ridicat de creditori sau situarea acestora în străinătate —, judecătorul-sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) cu maximum 60, 30, respectiv 30 de zile.

Art. 58³. — Dacă debitorul are bunuri supuse transcripției, inscripției sau înregistrării în registrele de publicitate, va fi trimisă instanțelor, autorităților sau instituțiilor care țin aceste registre o copie de pe hotărârea de deschidere a procedurii, spre a se face mențiune.

Art. 58⁴. — (1) Toți creditorii ale căror creanțe sunt anterioare datei deschiderii procedurii, cu excepția salariaților, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii; declarațiile de creanțe vor fi înregistrate într-un registru care se va păstra la grefa tribunalului.

(2) Cererea de admitere a creanțelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

(3) Creanțele nescadente sau sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi admise provizoriu la masa credală și vor fi îndreptățite să participe la distribuire de sume în măsura îngăduită de prezenta lege.

(4) Sunt considerate sub condiție și acele creanțe care pot fi valorificate împotriva debitorului numai după executarea unui coddebitor principal.

Art. 58⁵. — (1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanței, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

(2) La cerere vor fi anexate documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

(3) Posesorii de titluri de valoare la ordin sau la purtător pot solicita judecătorului-sindic restituirea titlurilor originale și păstrarea la dosar a unor copii certificate de grefer. Judecătorul-sindic va face mențiunea pe original despre prezentarea acestora. Originalele vor fi prezentate din nou la orice repartitie de sume între creditori, precum și la exercitarea votului în adunarea creditorilor.

Art. 58⁶. — (1) Toate creanțele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezenta lege, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii.

(2) Nu sunt supuse acestei proceduri creanțele bugetare, în cazul cărora se vor observa dispozițiile legale speciale.

(3) Prin *creanțe bugetare*, în sensul prezentei legi, se înțelege creanțele izvorâte din impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte sume ce reprezintă resurse financiare publice, potrivit legii.

(4) Toate creanțele prezentate pentru a fi admise și înregistrate la grefa tribunalului vor fi prezumate valabile și corecte dacă nu sunt contestate de către debitor, administrator sau creditori.

Art. 58⁷. — (1) Administratorul va proceda de îndată la examinarea fiecărei cereri și a documentelor depuse și va putea efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

(2) În vederea îndeplinirii atribuției prevăzute la alin. (1), administratorul va putea solicita explicații de la debitor, va putea să poarte discuții cu fiecare creditor, solicitându-i, dacă consideră necesar, informații și documente suplimentare.

Art. 58⁸. — Creanțele negarantate și părțile negarantate ale creanțelor garantate, care nu sunt scadente la data înregistrării cererii de admitere, vor fi înscrise în tabelul de creanțe cu întreaga lor valoare, însă, în cursul falimentului, orice distribuire de sumă pentru astfel de creanțe se va face cu observarea dispozițiilor art. 111.

Art. 58⁹. — Creanțele constând în obligații, care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării, vor fi calculate de către administrator și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care ele o aveau la data deschiderii procedurii. Judecătorul-sindic va decide asupra oricărei contestații împotriva calculului făcut de administrator pentru astfel de creanțe.

Art. 58¹⁰. — O creanță a unui creditor cu mai mulți debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanțe ale debitorilor cu valoarea nominală, până va fi complet acoperită. Nici o reducere a sumei creanței prevăzute în tabelul de creanțe nu va fi făcută în vreunul dintre tabelele de creanțe ale debitorilor, până ce creditorul a fost deplin satisfăcut, în numerar sau în bunuri. Dacă totalul sumelor distribuite creditorului, în toate acțiunile cu debitorii, va depăși totalul sumei care îi este datorată, acesta va trebui să restituie sumele primite în plus, care vor fi reinscrise ca

fonduri în averea debitorilor, proporțional cu sumele pe care fiecare dintre debitori le-a plătit peste ceea ce era datorat.

Art. 58¹¹. — (1) Un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri de admitere, a primit o plată parțială pentru creanța sa de la un codebitor sau de la un fidejutor al debitorului poate avea creanța înscrisă în tabelul de creanțe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă.

(2) Un codebitor sau un fidejutor, care este îndreptățit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită, va fi trecut în tabelul de creanțe cu suma pe care a plătit-o creditorului. În acest caz, creditorul comun are dreptul de a cere să i se plătească până la achitarea integrală a creanței sale cota convenită codebitorului sau fidejutorului, rămânând creditor al acestuia doar pentru suma neachitată.

(3) Codebitorul sau fidejutorul debitorului, care pentru asigurarea regresului său are asupra bunurilor acestuia un drept de garanție, concură la masa credală, pentru a face posibilă realizarea garanției sale, dar prețul obținut din vânzarea bunurilor grevate va fi atribuit creditorului, scăzându-se din suma ce este datorată.

Art. 58¹². — (1) Ca rezultat al verificărilor făcute administratorul va întocmi și va înregistra la tribunalul un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva averii debitorului, precizând că sunt: chirografare, garantate, cu priorități, sub condiție sau nescadente și arătând pentru fiecare numele/denumirea creditorului, suma pentru care s-a cerut verificarea și suma cu care a fost trecut în tabel.

(2) La creanțele garantate cu un drept de preferință se vor arăta titlul din care izvorăște preferința, rangul acesteia și motivele pentru care creanțele sau drepturile de preferință au fost trecute parțial în tablou sau au fost înlăturate.

(3) Tabelul preliminar va fi, totodată, afișat de grefă la sediul tribunalului și comunicat debitorului.

(4) Administratorul va trimite de urgență notificări creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferințe au fost trecute parțial în tabelul preliminar sau înlăturate.

Art. 58¹³. — (1) Debitorul, creditorii și orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administrator în tabelul preliminar al creanțelor.

(2) Contestațiile trebuie depuse la tribunal cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită, prin sentința de deschidere a procedurii, pentru definitivarea tabelului de creanțe.

(3) La termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate să admită, în tot sau în parte, creanțele, în mod provizoriu, la masa credală, atât în ceea ce privește deliberările, cât și repartițiile.

(4) Dacă se admite creanța fără dreptul de preferință pretins, aceasta va participa la repartițiile sumelor obținute din valorificarea bunurilor negrevate de garanții.

(5) Din sumele care s-ar obține din valorificarea bunurilor supuse dreptului de preferință contestat se va consemna partea ce s-ar cuveni acelei creanțe.

Art. 58¹⁴. — (1) După ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate, administratorul va înregistra, de îndată, la tribunal și va avea grijă să fie afișat la sediul acestuia tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului, arătând suma, prioritatea și situația — garantată sau negarantată — a fiecărei creanțe.

(2) După înregistrarea tabelului definitiv, numai titularii creanțelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare, la adunările creditorilor și la orice repartitie de sume în caz de faliment.

Art. 58¹⁵. — (1) După expirarea termenului de depunere a contestațiilor, prevăzut la art. 58¹³ alin. (2), și până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabloul definitiv al creanțelor, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a

dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute.

(2) Judecarea contestației se va face de judecătorul-sindic, după citarea contestatorului și a celorlalte părți interesate.

(3) Până la judecarea irevocabilă a contestației, judecătorul-sindic va putea declara creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu.

Art. 58¹⁶. — (1) Cu excepția cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 6¹, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut la art. 58² alin. (1) lit. b), este decăzut, cât privește creanțele respective, din următoarele drepturi:

1. dreptul de a participa și de a vota în cadrul adunării creditorilor;

2. dreptul de a participa la distribuirile de sume în cadrul reorganizării și falimentului;

3. dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului sau a asociațiilor cu răspundere nelimitată ai societății debitoare, ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fie găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase.

(2) Decăderea va putea fi invocată oricând, de orice parte interesată, pe cale de acțiune sau excepție.

48. Alineatul (1) al articolului 59 va avea următorul cuprins:

„Art. 59. — (1) Următoarele categorii de persoane vor putea propune un plan de reorganizare în condițiile de mai jos:

a) debitorul, o dată cu formularea cererii sale introductive sau ulterior, până la afișarea tabelului definitiv al creanțelor, dacă acesta și-a prezentat intenția de reorganizare în condițiile prevăzute la art. 26, respectiv art. 32;

b) administratorul, de la data desemnării sale și până la împlinirea unui termen de 30 de zile de la data afișării tabelului definitiv al creanțelor;

c) comitetul creditorilor, creditorii titulari a cel puțin unei treimi din valoarea creanțelor garantate sau creditorii chirografari, titulari a cel puțin unei treimi din valoarea creanțelor negarantate, asociații din societățile în nume colectiv și societățile cu răspundere limitată, asociații comanditați din societățile în comandită, acționarii titulari a cel puțin unei treimi din capitalul social al unei societăți pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, precum și asociații organizațiilor cooperatiste sau, după caz, ai asociațiilor cooperatiste teritoriale.“

49. La articolul 59, după alineatul (1) se introduc alineatele (1¹), (1²) și (1³) cu următorul cuprins:

„(1¹) Comitetul creditorilor, creditorii titulari a cel puțin unei treimi din valoarea creanțelor garantate sau creditorii chirografari, titulari a cel puțin unei treimi din valoarea creanțelor negarantate, pot propune planul într-un termen de 30 de zile, care curge de la data afișării tabelului definitiv al creanțelor.

(1²) Asociații din societățile în nume colectiv și societățile cu răspundere limitată, asociații comanditați din societățile în comandită și acționarii titulari a cel puțin unei treimi din capitalul social al unei societăți pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, precum și asociații organizațiilor cooperatiste sau, după caz, ai asociațiilor cooperatiste teritoriale pot propune planul:

a) într-un termen de 30 de zile, care curge de la data afișării tabelului definitiv al creanțelor, dacă debitorul și-a declarat intenția de reorganizare în condițiile prevăzute la art. 26, respectiv art. 32;

b) de la expirarea termenului pentru declararea intenției de reorganizare, prevăzut la art. 26, respectiv art. 32, până la expirarea unui termen de 30 de zile, ce curge de la înregistrarea la tribunal a tabelului definitiv al creanțelor, dacă debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare în condițiile prevăzute la art. 26, respectiv art. 32.

(1³) La cererea oricărei părți interesate, judecătorul-sindic poate prelungi sau scurta, pentru motive temeinice, perioadele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), alin. (1¹) și (1²).“

50. Alineatul (3) al articolului 59 va avea următorul cuprins:

„(3) Nu vor putea propune un plan de reorganizare debitorul care, într-un interval de 5 ani anterior formulării cererilor introductive, a mai fost subiect al procedurii instituite în baza prezentei legi și nici debitorul care a fost condamnat definitiv pentru:

bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările ulterioare.“

51. Alineatul (4) al articolului 59 se abrogă.

52. Alineatul (5) al articolului 59 va avea următorul cuprins:

„(5) Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1), (1¹), respectiv (1²) conduce la decăderea părților respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare și, ca urmare, la trecerea, din dispoziția judecătorului-sindic, la faliment.“

53. Articolul 60 va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) Planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului și va cuprinde măsuri concordante cu interesele creditorilor și ale asociațiilor sau acționarilor, precum și cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de selecție, desemnare și înlocuire a administratorilor și directorilor.

(2) Planul de reorganizare va indica modalitățile de lichidare, totală sau parțială, a pasivului.

(3) Executarea planului de reorganizare nu va putea depăși 3 ani, socotiți de la data confirmării.

(4) Planul de reorganizare va menționa:

a) categoriile de creanțe care nu sunt defavorizate;

b) tratamentul categoriilor de creanțe defavorizate;

c) dacă și în ce măsură debitorul și asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din societățile în comandită vor fi descărcați de răspundere;

d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea ce ar fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea se va calcula la data punerii planului.

(5) Planul va specifica măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi:

A. păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor a controlului activității sale, inclusiv a bunurilor din averea sa, cu sau fără supravegherea activității sale de către un administrator, desemnat cu acordul creditorilor;

B. obținerea de resurse financiare pentru susținerea realizării planului și sursele de proveniență ale acestora;

C. transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una sau mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior sau ulterior confirmării planului;

D. fuziunea debitorului sau absorbirea sa cu sau de către o altă persoană juridică;

E. lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat sau în bloc, libere de orice sarcini, sau distribuirea acestora către creditorii debitorului, în contul creanțelor pe care aceștia le au față de averea debitorului;

F. modificarea sau stingerea garanțiilor reale;

G. prelungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului sau a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale;

H. modificarea actului constitutiv al debitorului, vizând inclusiv majorarea capitalului social;

I. emiterea de titluri de valoare de către debitor sau oricare dintre persoanele menționate la lit. C. și D., în condițiile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările ulterioare, și de Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, prin următoarele metode:

a) în schimbul următoarelor categorii de bunuri: numerar, drepturi reale principale, drepturi de proprietate intelectuală, titluri de valoare;

b) prin conversie a creanțelor; sau

c) prin orice altă metodă adecvată;

J. inserarea în actul constitutiv al debitorului — persoană juridică — sau al persoanelor menționate la lit. C. și D. a unor prevederi:

a) de prohibire a emiterii de acțiuni fără drept de vot;

b) de determinare, în cazul diferitelor categorii de acțiuni ordinare, a unei distribuții corespunzătoare a votului între aceste categorii; și

c) în cazul categoriilor de acțiuni preferențiale cu dividend prioritar față de alte categorii de acțiuni, de reglementare satisfăcătoare a nimirii administratorilor reprezentând categoriile de acțiuni respective în ipoteza neonorării obligației de plată a dividendelor.

(6) Amânăriile, eșalonările, scutirile sau reducerile la plata obligațiilor bugetare se acordă de creditorii bugetari în condițiile prevăzute de legea specială în materie.

(7) Pentru neachitarea obligațiilor bugetare datorate atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, debitorul datorează majorări de întârziere și penalități de întârziere conform legii speciale în materie, până la data achitării acestora sau, după caz, până la data intrării în faliment.“

54. După articolul 60 se introduc articolele 60¹, 60² și 60³ cu următorul cuprins:

„Art. 60¹. — (1) În vederea administrării eficiente a procedurii, planul poate desemna o categorie separată de creanțe, compusă numai din creanțe chirografare având o valoare redusă, valoare pe care judecătorul-sindic o consideră adecvată.

(2) Planul va stabili același tratament pentru fiecare creanță din cadrul unei categorii distincte, cu excepția cazului în care deținătorul unei creanțe din categoria respectivă consimte un tratament mai puțin favorabil pentru creanța sa.

Art. 60². — (1) Respectând prevederile art. 60, planul de reorganizare va putea să:

a) defavorizeze orice categorie de creanțe chirografare sau garantate;

b) mențină sau să denunțe, în condițiile art. 51—58, orice contract la care debitorul este parte;

c) prevadă realizarea unei tranzacții cu privire la creanțele debitorului față de terți;

d) prevadă vânzarea totală sau parțială a bunurilor din averea debitorului și distribuirea sumelor de bani obținute către creditori;

e) modifice drepturile titularilor de creanțe garantate sau chirografare ori să lase nemodificate drepturile aferente oricărei categorii de creanțe.

(2) În cazul în care debitorul este persoană fizică, planul propus nu poate prevedea utilizarea, sub orice formă, sau înstrăinarea bunurilor acestuia, exceptate, total sau parțial, de la executare silită, decât în condițiile dispozițiilor legale.

Art. 60³. — (1) Se prezumă că o categorie de creanțe este defavorizată de plan dacă, pentru oricare dintre creanțele categoriei respective, planul prevede o modificare fie a creanței, fie a condițiilor de realizare a acesteia.

(2) Nu se consideră modificare a creanței ori a condițiilor de realizare a acesteia situația în care planul propus prevede revenirea la condițiile de realizare a creanței anterioare survenirii evenimentelor care au condus la modificarea condițiilor respective.“

55. Articolul 62 va avea următorul cuprins:

„Art. 62. — (1) Câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa tribunalului și la registrul comerțului și va fi comunicată debitorului, administratorului, comitetului creditorilor și comitetului asociaților/acționarilor.

(2) Judecătorul-sindic va convoca o ședință, în termen de 20 de zile de la înregistrarea planului la tribunal, la care vor fi citați cei care au propus planul și persoanele menționate la alin. (1) și în care planul va fi admis sau respins de judecătorul-sindic, după audierea persoanelor citate.

(3) Judecătorul-sindic va putea admite un plan care este propus de părțile legal îndreptățite, care cuprinde toate informațiile cerute și care denotă șanse obiective de realizare. Judecătorul-sindic poate să ceară părerea unui expert, confirmând posibilitatea de realizare a planului, înainte de admiterea lui. Plata expertului va fi suportată din averea debitorului.

(4) Dacă mai multe planuri au fost propuse și admise la intervale relativ scurte de timp, judecătorul-sindic va căuta să le supună împreună la vot în adunarea creditorilor.“

56. Articolele 63—65 se abrogă.

57. Articolul 66 va avea următorul cuprins:

„Art. 66. — (1) După admiterea planului, judecătorul-sindic va dispune convocarea adunării creditorilor într-un termen cuprins între 30 și 45 de zile, dar nu mai devreme de afișarea tabelului definitiv al creanțelor. Debitorul și administratorul vor fi convocați.

(2) Judecătorul-sindic va dispune, în termen de 48 de ore de la admitere, publicarea unui anunț referitor la propunerea planului în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în două zile cu largă răspândire, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan și a faptului că este admisibilă votarea prin scrisoare, cu legalizarea semnăturii creditorului de către notarul public, comunicată prin orice mijloace și înregistrată la tribunal cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, precum și a datei de confirmare a planului, care va avea loc în maximum 15 zile de la data exprimării votului asupra planului.

(3) Creditorii cu titluri de valoare la purtător vor trebui să depună originalele la tribunal cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

(4) Din momentul publicării, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință despre plan și data de exprimare a votului. În toate cazurile, debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său, pe cheltuiala solicitantului.“

58. Articolul 67 va avea următorul cuprins:

„Art. 67. — (1) La începutul ședinței de vot, judecătorul-sindic va informa creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris.

(2) Creditorii cu creanțe subordonate, asociații și acționarii pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la plan doar în cazul în care acesta le acordă mai puțin decât ar primi în cazul falimentului.

(3) Nu vor fi incluse în cvorum și nu vor participa la votarea asupra planului de reorganizare, propus de debitorul persoană fizică, creanțele al căror titular este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv cu debitorul.

(4) Fiecare creanță beneficiază de un drept de vot, pe care titularul acesteia îl exercită în categoria de creanțe din care face parte creanța respectivă.

(5) Sub rezerva prevederilor art. 60¹ alin. (1), următoarele creanțe constituie categorii distincte de creanțe, care votează separat:

a) fiecare creanță garantată care depășește 10% din valoarea tuturor creanțelor împotriva averii debitorului;

b) toate celelalte creanțe garantate;

c) creanțele menționate la art. 108 pct. 3;

d) creanțele menționate la art. 108 pct. 4;

e) creanțele menționate la art. 108 pct. 6;

f) creanțele creditorilor chirografari.

(6) Creanțele următoarelor categorii de persoane vor constitui categorii distincte de creanțe și vor participa la vot, în cazul în care titularii acestora sunt îndreptățiți să voteze conform alin. (2):

a) titularii fiecărei categorii de creanțe subordonate, în conformitate cu prevederile art. 108 pct. 10;

b) acționarii sau asociații, pentru drepturile reziduale derivând din calitatea lor.

(7) Un plan va fi socotit acceptat de către o categorie de creanțe, dacă în categoria respectivă o majoritate de două treimi din valoarea creanțelor prezente la vot acceptă planul.

(8) În cazul categoriilor de creanțe care nu sunt defavorizate de plan, se consideră că acestea au acceptat planul și nu e necesară votarea planului de către creanțele categoriei respective.

(9) În cazul în care planul prevede că, pentru creanțele dintr-o anumită categorie, nu se va primi nimic, se consideră că acestea au respins planul și nu e necesară votarea planului de către creanțele categoriei respective.“

59. Articolul 68 va avea următorul cuprins:

„Art. 68. — (1) La data stabilită, un plan va fi confirmat de către judecătorul-sindic, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

A. cel puțin două dintre categoriile de creanțe menționate la art. 67 alin. (5) acceptă sau sunt socotite că acceptă planul, cu condiția ca cel puțin una dintre categoriile defavorizate să accepte planul;

B. fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul, precum și fiecare creanță care a respins planul vor fi supuse unui tratament corect și echitabil prin plan.

Tratament corect și echitabil există atunci când:

a) nici una dintre categoriile care resping planul și nici o creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decât ar fi primit în cazul falimentului;

b) nici o categorie sau nici o creanță aparținând unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale;

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nici un asociat, acționar sau categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptante nu primește nimic. Se consideră că asociații sau acționarii nu primesc nimic și în cazul în care planul prevede că aceștia vor primi o valoare cel mult egală cu o nouă contribuție financiară pe care au efectuat-o în favoarea debitorului, până la data confirmării planului, cu titlu irevocabil și nesupusă vreunei alte condiții decât cea a confirmării planului.

(2) Doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat.

(3) Dacă în condițiile alin. (1) pot fi confirmate mai multe planuri, tribunalul va confirma planul debitorului. Dacă planul debitorului nu întrunește condițiile prevăzute la alin. (1), tribunalul va confirma planul care este acceptat de către cele mai multe categorii defavorizate.

(4) Confirmarea unui plan de reorganizare împiedică propunerea, admiterea, votarea sau confirmarea oricărui alt plan.

60. La articolul 69, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Creditorii conservă acțiunile lor, pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor și fidejursorilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului.”

61. Alineatele (2) și (3) ale articolului 69 vor avea următorul cuprins:

„(2) Dacă nici un plan nu este confirmat și termenul pentru propunerea unui plan, în condițiile art. 59, a expirat, judecătorul-sindic va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului, în condițiile art. 77 și următoarele.

(3) Remunerațiile persoanelor angajate în temeiul art. 9, al art. 17 alin. (1), al art. 21, al art. 22 și al art. 62 alin. (3) și alte cheltuieli administrative vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze cum va fi asigurată această plată.”

62. Articolul 70 va avea următorul cuprins:

„Art. 70. — (1) În urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul va exercita dreptul de administrare, singur sau, după caz, sub supravegherea administratorului, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, ca reorganizarea să înceteze și să se facă lichidarea averii debitorului, în condițiile art. 77 și următoarele.

(2) În cazul reorganizării unei societăți comerciale, organizații cooperatiste sau asociații cooperatiste teritoriale, aceasta va fi condusă de persoanele legal împuternicite să o reprezinte, singure sau sub supravegherea administratorului. Acționarii și asociații cu răspundere limitată nu au dreptul de a interveni în conducerea activității ori în administrarea averii debitoarei, cu excepția și în limita cazurilor expres și limitativ prevăzute în lege și planul de reorganizare.

(3) Debitorul va fi obligat să îndeplinească, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în plan.”

63. Articolul 71 se abrogă.

64. Articolul 72 va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — (1) Orice furnizor de servicii — electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea — nu are dreptul, în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau către averea debitorului.

(2) Prin derogare de la alin. (1), judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună o cauțiune la o bancă, ca o condiție pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale, în timpul desfășurării procedurii prevăzute în prezenta lege. O astfel de cauțiune nu va putea depăși 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate.”

65. Articolul 73 va avea următorul cuprins:

„Art. 73. — (1) Dacă debitorul nu se conformează planului sau desfășurarea activității aduce pierderi averii sale, administratorul sau oricare dintre creditorii poate solicita judecătorului să aprobe intrarea în faliment, în condițiile art. 77 și următoarele.

(2) Înregistrarea cererii menționate la alin. (1) nu suspendă continuarea activității debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărăște asupra ei, printr-o încheiere.

(3) Dacă judecătorul-sindic aprobă o astfel de cerere, modificările aduse creanțelor prin planul de reorganizare rămân definitive.”

66. Articolul 74 se abrogă.

67. Alineatele (1) și (2) ale articolului 75 vor avea următorul cuprins:

„Art. 75. — (1) Debitorul sau, după caz, administratorul va trebui să prezinte, trimestrial, rapoarte judecătorului-sindic asupra situației financiare a averii debitorului. Rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului și debitorul sau, după caz, administratorul va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

(2) De asemenea, administratorul va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora, potrivit art. 69 alin. (3). Asupra acestei cereri judecătorul-sindic se va pronunța prin încheiere.”

68. Articolul 76 se abrogă.

69. Articolul 77 va avea următorul cuprins:

„Art. 77. — (1) Judecătorul-sindic va decide, prin încheiere, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A.a) debitorul și-a declarat intenția de a intra în faliment ori nu și-a declarat intenția de reorganizare; și

b) nici unul dintre celelalte subiecte îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 59, sau nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

B.a) debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat; și

b) nici unul dintre celelalte subiecte îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 59, sau nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

C. obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite, în condițiile stipulate prin planul confirmat, sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării aduce pierderi averii sale.

(2) Prin încheierea prin care se decide intrarea în faliment judecătorul-sindic va pronunța dizolvarea societății debitoare și va dispune:

a) ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

b) desemnarea unui lichidator, precum și stabilirea atribuțiilor și a remunerației acestuia;

c) termenul maxim de predare a gestiunii averii de la debitor/administrator către lichidator, împreună cu lista actelor și operațiunilor efectuate după deschiderea procedurii, menționată la art. 40 alin. (2);

d) întocmirea și predarea către lichidator, în termen de maximum 10 zile de la intrarea în faliment, a unei liste cuprinzând numele și adresele creditorilor și toate creanțele acestora la data intrării în faliment, cu indicarea celor născute după deschiderea procedurii;

e) notificarea intrării în faliment.

(3) Încheierea va indica și termenele prevăzute la art. 77¹ alin. (2).

(4) Prevederile art. 37 se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește creanțele existente la data intrării în faliment.

(5) După intrarea în faliment dispozițiile art. 58¹—58¹⁶ vor fi aplicate, dacă este necesar, în mod corespunzător, în ceea ce privește creanțele născute între data deschiderii procedurii și data intrării în faliment, precum și procedura de admitere a acestora.”

70. După articolul 77 se introduc articolele 77¹—77⁴ cu următorul cuprins:

„Art. 77¹. — (1) Lichidatorul va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor/administrator, menționată la art. 77 alin. (2) lit. d), debitorului și oficiului registrului comerțului unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. Dispozițiile alin. (2) și (3) ale art. 58¹ se aplică în mod corespunzător.

(2) Notificarea va cuprinde:

a) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor menționate la alin. (3), în vederea întocmirii tabelului

suplimentar, care va fi de maximum 45 de zile de la data intrării în faliment, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

b) termenul de verificare a creanțelor menționate la alin. (3), întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar al acestora, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. a);

c) termenul de depunere la tribunal a contestațiilor, care va fi de cel puțin 10 zile înainte de data stabilită, prin încheierea de intrare în faliment, pentru definitivarea tabelului suplimentar;

b) termenul de definitivare a tabelului suplimentar al creanțelor menționate la alin. (3) și de întocmire a tabelului definitiv consolidat, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. b).

(3) Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, născute după data deschiderii procedurii.

(4) Creanțele admise în tabelul definitiv de creanțe, în condițiile art. 58¹⁴, nu vor mai fi supuse verificării; titularii acestor creanțe vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administrator în tabelul preliminar prevăzut la alin. (2) lit. b).

(5) Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanțelor admise împotriva averii debitorului, existente la data intrării în faliment, cu respectarea dispozițiilor art. 77².

(6) Titularilor de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la alin. (2) lit. a), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 58¹⁶.

Art. 77². — În cazul intrării în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, titularii creanțelor participă la distribuirea cu valoarea acestora, astfel cum au fost prezentate în planul confirmat, mai puțin cota încasată în cursul reorganizării.

Art. 77³. — Garanțiile reale și personale constituite pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin planul de reorganizare rămân valabile în favoarea creditorilor pentru plata sumelor datorate acestora potrivit planului de reorganizare.

Art. 77⁴. — (1) Creditorii nu sunt obligați să restituie sumele încasate în cursul reorganizării.

(2) Actele cu titlu gratuit, efectuate între data confirmării planului de reorganizare și intrarea în faliment, vor fi anulate.

(3) Celelalte acte efectuate în intervalul menționat la alin. (2), exceptându-le pe cele făcute cu respectarea dispozițiilor art. 40³ alin. (1) și (2) și pe cele permise expres de planul de reorganizare, sunt prezumate ca fiind în fraudă creditorilor și vor fi anulate, cu excepția cazului în care cocontractantul dovedește buna sa credință la momentul încheierii actului.

71. **Titlul paragrafului §1 al secțiunii a 6-a „Falimentul“ din capitolul III „Procedura“ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Măsuri premergătoare lichidării“

72. **Articolele 78 și 79 se abrogă.**

73. **Articolul 80 va avea următorul cuprins:**

„Art. 80. — (1) Judecătorul-sindic va dispune sigilarea bunurilor din averea debitorului. Când debitorul are bunuri și în alte județe, judecătorul-sindic va trimite notificări tribunalelor din acele județe, în vederea sigilării de urgență a bunurilor.

(2) Documentele întocmite de alte tribunale, certificând că sigiliile au fost aplicate, vor fi trimise judecătorului-sindic.“

74. **Alineatul (1) al articolului 81 va avea următorul cuprins:**

„Art. 81. — (1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magazinele, depozitele, birourile, corespondența comercială, arhiva, dispozitivele de stocare și prelucrare a informației, contractele, mărfurile și orice alte bunuri mobile aparținând averii debitorului.“

75. **Literele a) și c) ale alineatului (2) al articolului 81 vor avea următorul cuprins:**

„a) obiectele care vor trebui valorificate de urgență, spre a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare;

.....
c) cambiile și alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp, precum și acțiunile ori alte titluri de participație ale debitorului, care vor fi luate de lichidator pentru a fi încasate sau pentru a efectua activitățile de conservare cerute;“

76. **La articolul 81, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:**

„(3) În timpul acțiunii de sigilare, lichidatorul va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor.“

77. **La articolul 82, după alineatul (1) se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:**

„(2) Lichidatorul, pe măsura desfășurării inventarierii, ia în posesie bunurile, devenind depozitarul lor judiciar.“

78. **Articolele 84 și 85 se abrogă.**

79. **Paragraful §2 „Stabilirea masei pasive“ al secțiunii a 6-a „Falimentul“ din capitolul III „Procedura“ se abrogă.**

80. **Alineatul (2) al articolului 100 va avea următorul cuprins:**

„(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, lichidarea va începe de îndată după afișarea tabelului definitiv consolidat al creanțelor, menționat la art. 77¹ alin. (2) lit. d). Bunurile vor putea fi vândute în bloc — ca un ansamblu în stare de funcționare — sau individual. Dacă bunurile nu se pot vinde prin negociere directă, acestea vor fi vândute la licitație, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.“

81. **La articolul 100, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:**

„(4) În funcție de circumstanțele cauzei și pe cât posibil, evaluarea bunurilor se va întreprinde atât individual, cât și în bloc, ca un ansamblu în stare de funcționare.“

82. **Articolul 101 va avea următorul cuprins:**

„Art. 101. — (1) În caz de necesitate sau utilitate învederată a vânzării în bloc, lichidatorul va prezenta judecătorului-sindic un raport în care vor fi indicate, descrise și evaluate bunurile ce urmează a fi vândute împreună, precizându-se și sarcinile de care, eventual, sunt grevate, însoțit de propuneri vizând modalitățile de vânzare. O copie de pe raport va fi depusă la grefa tribunalului, unde va putea fi studiată de orice parte interesată.

(2) Judecătorul-sindic va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 30 de zile de la data primirii sesizării lichidatorului, înștiințându-i pe creditorii despre posibilitatea studierii raportului.

(3) Dacă adunarea creditorilor aprobă raportul, prin votul titularilor tuturor creanțelor garantate cu bunuri incluse în ansamblu și al titularilor unei majorități simple, prin valoare, a creanțelor chirografare prezente, judecătorul-sindic va da, printr-o încheiere, dispoziție lichidatorului să efectueze actele și operațiunile de lichidare, în condițiile propuse prin raport.

(4) Prevederile alin. (1)–(3) se aplică, în mod corespunzător, și pentru autorizarea vânzării în bloc a creanțelor deținute de debitor împotriva unor terțe persoane.“

83. **Alineatele (2)–(4) ale articolului 102 vor avea următorul cuprins:**

„(2) Propunerea lichidatorului va trebui să identifice imobilul prin situația de pe teren și prin datele din registrele de publicitate imobiliară și să arate sarcinile de care este grevat.

(3) Judecătorul-sindic va convoca o ședință în termen de maximum 30 de zile de la data primirii cererii, notificând propunerea debitorului și creditorilor cu garanții reale asupra bunului și înștiințându-i despre posibilitatea de a depune contestații motivate cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.

(4) În cadrul ședinței prevăzute la alin. (3), judecătorul-sindic va soluționa toate contestațiile și va decide, prin încheiere, asupra propunerii formulate de lichidator; încheierea va fi notificată celor menționați la alin. (3), dacă nu au dat urmărire citării, afișată la imobilul care urmează a fi vândut și publicată în două ziare locale de largă difuzare.“

84. **Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 106 va avea următorul cuprins:**

„Art. 106. — (1) Fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de ipotecă, gajuri sau alte garanții reale mobiliare, ori drepturi de retenție, de orice fel, vor fi distribuite în următoarea ordine:“

85. **Punctul 2 al alineatului (1) al articolului 106 va avea următorul cuprins:**

„2. creanțele creditorilor garantați, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, precum și cheltuielile.“

86. Partea introductivă a articolului 108 va avea următorul cuprins:

„Art. 108. — Creanțele vor fi plătite, în cazul falimentului, în următoarea ordine:”

87. Punctele 1—5 ale articolului 108 vor avea următorul cuprins:

1. taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art. 9, art. 17 alin. (1), art. 21, art. 22 și ale art. 62 alin. (3), sub rezerva celor prevăzute la art. 69 alin. (3);

2. creanțele reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate de societățile bancare după deschiderea procedurii, precum și creanțele rezultând din continuarea activității debitorului după deschiderea procedurii;

3. creanțele izvorâte din raporturi de muncă, pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

4. creanțele bugetare;

5. în condițiile art. 106 alin. (3), creanțele garantate cu ipotecă, gajuri sau alte garanții reale mobiliare, ori drepturi de retenție, de orice fel;”

88. La articolul 108, după punctul 9 se introduc punctele 10 și 11 cu următorul cuprins:

„10. creanțele subordonate, în următoarea ordine de preferință:

a) creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social;

b) creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit;

11. creanțele asociațiilor sau acționarilor persoanei juridice debitoare, derivând din dreptul rezidual al calității lor, în conformitate cu prevederile legale și statutare.”

89. Articolul 109 va avea următorul cuprins:

„Art. 109. — (1) În cazul în care valoarea bunurilor din averea debitorului este mai mică decât valoarea creanțelor prevăzute la art. 108 pct. 4, judecătorul-sindic va putea autoriza creditorul bugetar, la solicitarea reprezentanților acestuia, să își exercite drepturile potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În urma valorificării bunurilor potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996, vor fi plătite mai întâi sumele de bani prevăzute la art. 108 pct. 1, aferente procedurii falimentului.”

90. Articolul 110 va avea următorul cuprins:

„Art. 110. — Sumele de distribuit între creditori în același rang de prioritate vor fi acordate proporțional cu suma alocată pentru fiecare creanță, prin tabelul menționat la art. 77¹ alin. (2) lit. d).”

91. Articolul 111 va avea următorul cuprins:

„Art. 111. — (1) Titularilor de creanțe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndeplinire a titularilor de creanțe din categoria ierarhic superioară, potrivit ordinii prevăzute la art. 108.

(2) În cazul insuficienței sumelor necesare acoperirii valorii integrale a creanțelor cu același rang de prioritate, titularii acestora vor primi o cotă falimentară, reprezentând suma proporțională cu procentul pe care creanța lor îl deține în categoria creanțelor respective.”

92. Articolul 112 va avea următorul cuprins:

„Art. 112. — În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unei societăți în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanțelor, înregistrate în tabelul definitiv consolidat al creanțelor, împotriva societății, judecătorul-sindic va autoriza executarea silită, în condițiile legii, împotriva asociațiilor cu răspundere nelimitată, pronunțând o sentință definitivă și executorie, care va fi pusă în executare de lichidator, prin executor judecătoresc.”

93. Punctul 1 al articolului 113 va avea următorul cuprins:

„1. sume proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă;”

94. La articolul 113, după punctul 2 se introduce punctul 2¹ cu următorul cuprins:

„2¹. sume proporționale, datorate creanțelor admise provizoriu.”

95. Articolul 114 va avea următorul cuprins:

„Art. 114. — Pentru creditorii cu creanțe înscrise în tabelul de creanțe, cărora li s-au alocat sume numai parțial, sau cu creanțe

sub condiție suspensivă și care au luat parte la distribuire, sumele cuvenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până ce situația lor va fi lămurită.”

96. Alineatul (1) al articolului 115 va avea următorul cuprins:

„Art. 115. — (1) După ce bunurile din averea debitorului au fost lichidate, lichidatorul va supune judecătorului-sindic un raport final împreună cu un bilanț general; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor și debitorului și vor fi afișate la ușa tribunalului. Judecătorul-sindic va convoca adunarea creditorilor la un termen de maximum 30 de zile de la afișarea raportului final. Creditorii pot formula obiecții la raportul final cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.”

97. La articolul 115, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) La data ședinței, judecătorul-sindic va soluționa, prin încheiere, toate obiecțiunile la raportul final, îl va aproba sau va dispune, dacă este cazul, modificarea corespunzătoare a acestuia.”

98. Articolul 117 din cadrul paragrafului § 5 „Închiderea lichidării” al secțiunii a 6-a „Falimentul” din capitolul III „Procedura” trece la secțiunea a 7-a „Închiderea procedurii” din același capitol.**99. Articolul 117 va avea următorul cuprins:**

„Art. 117. — (1) O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau lichidare pe bază de plan va fi închisă, printr-o sentință, în urma îndeplinirii tuturor obligațiilor de plată asumate în planul confirmat. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă în conformitate cu alin. (2).

(2) O procedură de faliment va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitorului au fost distribuite și când fondurile nereclamate au fost depuse la bancă. În urma unei cereri a lichidatorului, judecătorul-sindic va pronunța o sentință, închizând procedura și, după caz, dispunând radierea societății comerciale.”

100. Titlul paragrafului § 5 „Închiderea lichidării” al secțiunii a 6-a „Falimentul” din capitolul III „Procedura” se elimină.**101. Articolul 118 se abrogă.****102. Articolul 119 va avea următorul cuprins:**

„Art. 119. — Judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, dacă creanțele au fost complet acoperite prin distribuiri făcute.”

103. Articolul 120 va avea următorul cuprins:

„Art. 120. — (1) Dacă, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, judecătorul-sindic constată că nu s-a depus nici o cerere, va pronunța o sentință de închidere a procedurii și de revocare a hotărârii de deschidere a procedurii.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), închiderea procedurii nu produce efectele prevăzute la art. 123. Cu toate acestea, operațiunile de administrare, legal făcute asupra averii debitorului, își vor produce efectele, iar drepturile dobândite până la revocare rămân neatinse.”

104. Articolul 121 va avea următorul cuprins:

„Art. 121. — (1) Sentința de închidere a procedurii va fi notificată de judecătorul-sindic debitorului, tuturor creditorilor, asociațiilor/acționarilor, direcției teritoriale a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii, și se va afișa în extras la sediul tribunalului.

(2) În termen de 15 zile de la afișarea extrasului, cei interesați vor putea formula obiecțiuni, pe care judecătorul-sindic le va soluționa deodată, printr-o sentință, într-o ședință ținută în termen de cel mult 30 de zile de la afișarea extrasului.”

105. Articolul 123 va avea următorul cuprins:

„Art. 123. — (1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul persoană fizică va fi descărcat de obligațiile pe care le avea înainte de intrarea în faliment, însă sub rezerva de a nu fi găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase; în astfel de situații el va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii, cu excepția cazului prevăzut la art. 58¹⁶ alin. (1) pct. 3.

(2) Nu beneficiază de descărcarea de obligații prevăzută la alin. (1) debitorul persoană fizică care a beneficiat, într-o

procedură de reorganizare sau de faliment anterioară, de o măsură similară, intervenită cu cel mult 5 ani anterior deschiderii procedurii subsecvente.

(3) Pe data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și cea prevăzută în plan, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) planul de reorganizare al debitorului persoană fizică prevede lichidarea totală sau substanțială a bunurilor din averea debitorului;
- b) planul prevede că debitorul nu va mai continua activitatea comercială după executarea planului; și
- c) la momentul confirmării planului, debitorul nu ar beneficia de măsura descărcării de obligații în cazul în care s-ar afla într-o procedură de faliment.

(4) Descărcarea de obligații a debitorului nu atrage descărcarea de obligații a fidejutorului sau codebitorului principal.“

106. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 124 va avea următorul cuprins:

„Art. 124. — (1) Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte a pasivului societății pe acțiuni, al societății cu răspundere limitată sau, după caz, al organizației cooperatiste ori al asociației cooperatiste teritoriale, ajunsă în stare de insolvență, să fie suportată de către membrii organelor de conducere — administratori, directori, cenzori — care au contribuit la ajungerea debitorului în această situație, prin una dintre următoarele fapte:“

107. Articolul 125 va avea următorul cuprins:

„Art. 125. — Sumele depuse potrivit art. 124 alin. (1) vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului.“

108. Articolul 126 va avea următorul cuprins:

„Art. 126. — În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 124 judecătorul-sindic poate fi sesizat de către administrator/lichidator, de către oricare dintre creditorii sau asociații/acționarii, de camera de comerț și industrie teritorială sau, după caz, asociația cooperatistă teritorială, respectiv națională, sau se poate sesiza din oficiu, pe baza datelor din dosarul cauzei, și va dispune măsuri asigurătorii.“

109. Articolul 127 va avea următorul cuprins:

„Art. 127. — Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 124 alin. (1) se efectuează potrivit Codului de procedură civilă, cu excepția cazurilor în care legea specială dispune altfel.“

110. După articolul 128 se introduce articolul 128¹ cu următorul cuprins:

„Art. 128¹. — Cuantumul amenzilor stabilite la art. 32 alin. (2) și art. 40² alin. (2) și (4) se va modifica periodic prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele inflației.“

111. Articolul 130 va avea următorul cuprins:

„Art. 130. — Procedura aplicabilă regiilor autonome aflate în stare de insolvență se va stabili prin lege specială.“

Art. II. — Prezenta ordonanță intră în vigoare după 180 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. III, care intră în vigoare la data publicării.

Art. III. — (1) Exercițiul acțiunilor sau, după caz, efectuarea procedurilor prevăzute de Legea nr. 64/1995 se suspendă, la cererea instituției publice implicate, față de societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține cel puțin 50% + 1 din capitalul social, ce înregistrează obligații bugetare de peste 50% din totalul datorilor înscrise în evidența contabilă, aflate în proces de privatizare, cuprinse în programe speciale care să conducă la creșterea atractivității acestora pentru privatizare ori pentru care s-au înregistrat scrisori de intenție pentru achiziționarea pachetului de acțiuni.

(2) Suspendarea va fi pronunțată de instanța competentă pentru o perioadă de un an, care va putea fi prelungită, în cazuri temeinic justificate, cu maximum un an.

(3) În termen de 15 zile de la pronunțarea hotărârii de suspendare, administratorul sau, după caz, lichidatorul va fi obligat să prezinte instituției publice implicate un raport cu privire la ansamblul operațiunilor efectuate în cursul procedurii de lichidare judiciară.

(4) În urma privatizării societății prin vânzarea pachetului majoritar de acțiuni, judecătorul-sindic va pronunța, la cererea instituției publice implicate, o încheiere prin care va dispune închiderea procedurii în temeiul prevederilor contractului de vânzare a acțiunilor.

Art. IV. — (1) Procedurile deschise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe vor continua să fie administrate și lichidate conform prevederilor legale în vigoare anterioare modificărilor și completărilor aduse Legii nr. 64/1995 prin prezenta ordonanță.

(2) Fac excepție de la aplicarea prevederilor alin. (1) procedurile pentru care operează suspendarea solicitată de instituția publică implicată, în conformitate cu prevederile art. III.

Art. V. — Legea nr. 64/1995 va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea de către Parlament a prezentei ordonanțe, dându-se articolelor o nouă numerotare.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,

Doru Crin Trifoi,

secretar de stat

p. Ministrul Autorității pentru Privatizare

și Administrarea Participațiilor Statului,

Iacob Zelenco,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 30 ianuarie 2002.

Nr. 38.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.loginet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro